

Πρὸς τὸν Αἰδεδευστάταρ Κανονικὸν

Αἰ. Μιχαὴλ Τριβέζου - ὑφ.

ὁ φίλος καὶ ἐξαδέλφος

S.M.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟΝ

ΤΟΥ

ΚΑΝΑΡΗ

ΩΔΗ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΑΡΤΙΝΕΛΗ

Γραμμένη τὸν Σεπτέμβριον 1877,
καὶ τόξα κατὰ πρῶτον δημοσιευμένη.

ΚΕΡΚΥΡΑ,

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Η ΚΕΡΚΥΡΑ

1881.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟΝ

ΤΟΥ

ΚΑΝΑΡΗ

ΩΔΗ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΑΡΤΙΝΕΛΗ

Γραμμένη τὴν Σεπτέμβριον 1877,
καὶ τώρα κατὰ πρῶτον δημοσιευομένη.

[Handwritten signature]

ΚΕΡΚΥΡΑ,

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Η ΚΕΡΚΥΡΑ

1881.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΕΟΥΡΓΙΟΥ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΙΑΣ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Α1.52 Φ20.0004

ΕΙΣ ΤΟΥ ΘΑΥΛΑΤΟΥ

101

ΚΑΝΑΡΗ

Η ΔΗ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝ ΜΑΡΤΙΝΙ

1877

ΚΕΡΑΤΡΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝ Η ΚΕΡΑΤΡΑ

1881

ΙΟΙΕΤΑΙ
ΥΠΟΥΡΧΕΙΑ ΟΕΣΥΟΜΗΝΟΝΑΠΙΠΗΤΙΕΣΙΛΙΟΜΗΝΑ
ΥΟΙΧΙΡΤΑΠ ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

— ρθουκ βλοκαρηπ δε ινα κ' εμ δ' ερτοδολοδ νητ
 νητ μούεταπορη δε κοτομπ' νότ ρωιρημ
 -ομηδ δε αρλεθρ εδ οτδοτ κιδ . εδλλε
 κορηθρδ κιδ , σση δμσθ ότ εδοτ ωύεση
 . εδμρ' ότ οτ νταμ' όκατ άτ 1878 ότ ρε
 -ομηραπ ΕΛΛΗΝΕΣ! όμμε όση , αρώΤ
 μπησρδ ότδδ , ροιολλεμ νοδ' ότορημνλ νητ
 όδ Η' Ωδή, τήν όποίαν σ' άσ προσφέρω, μό-
 λονότι άνέκδοτη εωσ τώρα, είναι όμωσ γραμ-
 μένη άπό τον Σεπτέμβριον του 1877, μό-
 λωσ μ' άσ άρπαξε ό θάνατοσ τήν παρηγορίαν
 ενόσ άπό τουσ πλέον επισήμους ήρωασ τήσ
 θανασσήσ, Επαναστάσεωσ και άπό τουσ
 πλέον ενδόξουσ άνδρασ του αιώνοσ. Διάφορα
 αντίγραφα τήν έκαμαν άμέσωσ γνωστήν εις
 πολλούσ, όστε όμίλησαν περι αύτήσ και ή
 «Κλειώ» και άλλαισ έφημερίδεσ, ενή έτοι-
 μαζόμουν να τήν δώσω εις τον τύπον, δια
 να ψάλω κ' εγώ τον πολύτιμον άνδρα όταν
 συγχρόνωσ τον έψαλλε ό κόσμοσ όλοσ.

Άλλά δυστυχώσ, ό θάνατοσ του Κανάρη
 έστάθηκε πρόδρομοσ ένθινασ συμφορών. ό-
 στε δέν ήμπορούσε πλέον ή καρδιά μου να
 ψάλη μαζή σ' άσ τα θαύματα περασμένησ
 εποχήσ, άλλ' είχε άνάγκη μάλλον να κλαύση

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

τὴν ἀθλιότητά μας καὶ νὰ παρακαλῆ καθη-
μερινῶς τὸν Ὑψιστὸν νὰ προστατεύσῃ τὴν
Ἑλλάδα. Διὰ τοῦτο δὲν ἠθέλησα νὰ δημο-
σιεύσω τότε τὸ ἄσμα μου, ἀλλ' ἐθρήνησα
εἰς τὸ 1878 τὰ παθήματα τοῦ «Ραγιᾶ».

Τώρα, ποῦ εἴμεθα ἴσως εἰς τὴν παραμο-
νὴν λαμπροτέρου μέλλοντος, διότι ἀγρυπνῆ
τέλος ἡ Ἑλλάς, εἶναι ὅλη ἔς τὰ ὄπλα διὰ
ν' ἀποδείξῃ σεβαστὰ τὰ δικαιώματά της,
καὶ ἠμποροῦμε τέλος πάντων νὰ πιστεύσωμεν
εἰς τὴν ἀπελευθέρωσιν καὶ ἄλλης μερίδος
τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς, δημοσιεύω τὴν ᾠδὴν
μου εὐχαρίστως, καὶ με θάρρος τὴν ἀφιε-
ρόνω.

Εἰς τὴν Ἐθνικὴν Σαῶσις Φιλότητιαν.

Γεωργίος Μαρτινέλης.

Κέρκυρα, τὸν Μάρτιον 1881.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

Εἰς τὸν θάνατον

τοῦ

ΚΑΝΑΡΗ,

ΩΔΗ.

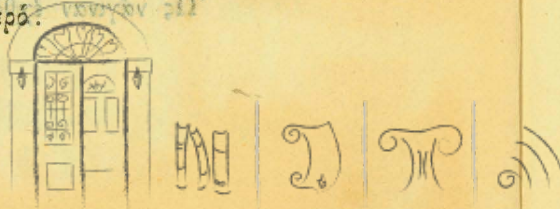
Ἐνῶ στερηαῖς καὶ πέλαγα
Μὲ πόνο ἀντιβοῦνε
«Ὁ Μέγας Ναύτης ἔπεθανε»
Κ' εἰς εὐγενῆ χορὸν
Χίλιας φωναῖς μελίφθογγαις
Μακρόθε τὸν ὕμνουνε,
Ἄς ἐνωθῆ ἔς τὸν ἦχα τους
Ἐν' ἄσμα ἑλληνικόν.

Μισὸς αἰῶνας ἔπερασε
Τρομακτικὰ βαμμένως
Ἐς τὸ αἷμα καὶ ἔς τὰ δάκρυα
Γεμάτος συμφοραῖς
Κι' ὁ κόσμος, εἰς τὰ θαύματα
Τοῦ Ναύτη ἔξαρτισμένος,
Τὰ ματαβλέπει ὀλόσιτατα,
Ὡς νάγιναν ἐχθές.

Όταν με μιάς εξέσχισε
 Η Έλλάς τὰ σάβανά της
 Κι' όλόρθη από τὸ μνήμα της
 Έθάμπωσε τὴν γῆ,
 Καὶ τὰ δεσμά τους ἔσπασαν
 Τ' ἀθάνατα παιδιά της,
 Ποῦ ἐκδίχησι ὠρμισθήκανε
 Ἐς τὸ τρομερὸ σπαθί,

Τὰ ἔθνη, ποῦ ἔς τὰ πάθη της
 Τὴν εἶχανε συγκλάψη,
 Τὸ θαῦμα δὲν ἐνόησαν
 Κ' ἐπίστευαν τυφλά
 Ποῦ ἡ βαρβαρότης ἐμελλε
 Βαθύτερα νὰ θάψη
 Τοῦ ἀνασκαμμένου πτώματος
 Τὰ μέλη τὰ σπάρτά.

Ἄλλ' ὅταν ἐβροντήσανε
 Τὰ πέλαγα ἔς τὰ βάθη
 Κ' αἱ φλόγαις ἀνεβήκανε
 Ἐψηλά ἔς τὸν οὐρανό,
 Ὁ κόσμος, ποῦ ἐταράχθηκε,
 Ἀμίλητος ἐστάθη
 Νὰ νοιώσῃ τ' ἀνεξήγητο
 Μυστήριον φεβερὰ.

Κ' εἰς μιά βαρκοῦλ' ἀδύνατη
 Μὲς τὴν φωτιά ὠρῶντας
 Τὸν ἀθλητὴ, ποῦ ἔσφιγγε
 Τοῦ ὀλέθρου τὸ δαυλί,
 Βοῆν ὁ κόσμος ἔβγαλε,
 Τὴν ἄβυσσο βρωτώντας
 — Ποιὸς εἶν' αὐτὸς ὁ ἡμίθεος
 Ποῦ τὰ στοιχεῖα κρατεῖ;

Μὲς τ' ἀναμμένα κύματα
 Τὸν εἶδε νὰ περάσῃ,
 Νὰ πετάχθῃ ὅσ᾽ ἄγγελος
 Ἐς τὰ ἐλόχαρά Ψαρά,
 Καὶ ὅσ᾽ ἀνὰ παιδάκι κλαίγοντας
 Ἐς τὴν Ἐκκλησιά νὰ φθάσῃ,
 Κ' ἐκεῖ τ' ὠραῖο στεφάνι τοῦ
 Ν' ἀρήσῃ προσφορά.

Ἄξιο ἔς ἐμᾶς παράδειγμα
 Ἀγνῆς ταπεινότητος,
 Νὰ κλίνῃ ὁ μεγαλόδοξος
 Σεμνὰ τὴν κεφαλή,
 Γὰ νὰ προσφέρῃ ἀσύγκριτον
 Σημεῖον εὐγνωμοσύνης
 Ἐς τὸν Ἐνα, ποῦ τὴν οὐρανία
 Χαρίζει κι' ἀφαιρεῖ.

Ἄμα τὸν πρῶτον ὕμνον του
Εἶχαν αἱ μούσαις ψάλλῃ
Καὶ τ' ὄνομά του ἐγέμιζε
Κάθε γωνίαν τῆς γῆς,
Τοὺς κεραυνούς του ρίχνοντας
Καὶ νικηφόρος πάλι,
Τὴν φήμη του ἀθανάτιζε
Ὁ νέος πυρπολητής.

Ἄπλως πολίτης ἔπειτα,
Φιλέρημος ἐζούσε·
Κι' ὁ ξένος, μὲ συγκίνησι,
Πατώντας τὸ ἱερόν
Τοῦ Παρθενῶνος ἔδαρος,
Τὸν Ἥρωα ζητοῦσε,
Γιὰ ν' ἀσπαθῇ τὸ χέρι του
Κι' ἀκούσῃ τὸν παλμόν.

Ἐς τὴν ἀρετὴν ἡ δόξα του
Ἐπήφανα ἐνωμένη,
Τὸν φθόνα δὲν ἀπάντησε,
Δὲν ἔπλασεν ἐχθρούς·
Πάντα σεμνὴ καὶ ἀθάμπτωτη
Πετάει ἔς τὴν οἰκουμένην,
Ἐλευθεριᾶς αἰσθήματα
Νὰ σπείρῃ ἔς τοὺς λαούς.

Τὰ δοξασμένα λείψανα
Τοῦ ὑπερανθρώπου Ἀγῶνος
Ἐνα πρὸς ἓνα ἐθρήνησε
Ἡ σπαραγμένη Ἑλλάς·
Μόνος Αὐτὸς τῆς ἔμενε
Παρηγοριά, καὶ μόνος
Μεγάλος ἀντιπρόσωπος
Μεγάλης γενεᾶς.

Εἰς τὸ σεβάσιμον μέτωπον
Ἐλάμπριζεν ἡ ἀκτίδα,
Ποῦ χύν' εἰς κάποια πλάσματα
Ἡ λάμψις τοῦ Θεοῦ.
Αὐτὴ καὶ μόν' ἠμπόρεσε
Τὴν λατρευμένην Ἐλπίδα
Νὰ διατηρήσῃ ἀσάλευτη
Ἐς τὰ σπλάγγνα τοῦ λαοῦ.

Ἄμα βαρὺς ἀκούσθηκε
Τοῦ πυροβόλου ὁ κρότος,
Π' ἀκόμα ἔς τὴν ὑπόδουλην
Ἀνατολὴ βροντᾶ,
Ἐς Αὐτὸν ἡ Ἑλλάς εὐχῆθηκε
Νὰ κυβερνήσῃ πρῶτος,
Καὶ σῶσῃ τὰ πολύζηλα
Συμφέροντα ἐθνικά.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Ὁ κόσμος ἐχσιρέτησε
Τὸ ἱστορικὸ κειμήλιο,
Ποῦ φοβερὴν ἐσήκωσε
Τὴν ἄσπρη κεφαλή,
Εἰς τὴν Ἑλλάδα δείχνοντας
Γιὰ μία στιγμή τὸν ἥλιο
Τῶν ἔθνικῶν ἐλπίδων της,
Ποῦχε κι' αὐτὸς κρυφθῆ!

Μὲ πίστιν ὁ ἀνεκτίμητος
Θαρρῶντας εἰς τὸ μέλλον,
Εἶδε σιμὰ τὴν ἔνωσι
Τοῦ ὅλου ἑλληνισμοῦ.
Τώρα, γιὰ ποιό μας ἔγκλημα
Ἐς τὸν κόσμον τῶν ἀγγέλων
Μᾶς τὸν ἐπῆρεν ἔξαφνα
Τὸ χέρι τοῦ Θεοῦ;

τὸν Σεπτέμβριον 1877.

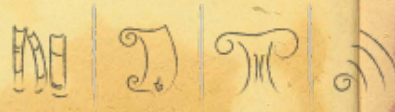

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Οι κλέβες τὴν φωνήν
τὴν ἰσχυρὰν ἀκούει
τὴν ἰσχυρὰν ἀκούει
τὴν ἰσχυρὰν ἀκούει
τὴν ἰσχυρὰν ἀκούει
τὴν ἰσχυρὰν ἀκούει
τὴν ἰσχυρὰν ἀκούει
τὴν ἰσχυρὰν ἀκούει

Μὴ ἀκούῃς τὴν φωνήν
τὴν ἰσχυρὰν ἀκούει
τὴν ἰσχυρὰν ἀκούει
τὴν ἰσχυρὰν ἀκούει
τὴν ἰσχυρὰν ἀκούει
τὴν ἰσχυρὰν ἀκούει
τὴν ἰσχυρὰν ἀκούει
τὴν ἰσχυρὰν ἀκούει

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Τὸ παρὸν (τιμώμενον 1 Δραχμὴν) εὐρίσκεται εἰς Κέρκυραν, εἰς τὸ Βιβλιοπωλεῖον «Κάδμος» Ἀντωνίου Π. Βενετσανοπούλου, κάτωθεν τοῦ Ξενοδοχείου «Ἅγιος Γεώργιος», ὅπου εὐρίσκονται καὶ τὰ ἐπόμενα τοῦ αὐτοῦ Ποιητοῦ ἔργα.

ΑΥΛΙΚΟΙ ΚΑΙ ΚΟΜΜΑΤΑΡΧΑΙ—Σάτυρα πολι-
τική — Ἀθήναι, 1874.

Ο ΔΙΑΚΟΝΑΡΗΣ—Ἐκδοσις νεωτάτη—Κέρκυρα,
1878.

ΟΙ ΗΡΩΕΣ ΤΟΥ ΜΑΥΡΟΒΟΥΝΙΟΥ — Ὠδὴ —
Κέρκυρα, 1878.

IL RAJA' — Nuova Edizione corretta—1878.

ΖΩΗ ΚΑΙ ΧΑΡΟΣ — Ἐλεγείον — 1878.

ΛΟΓΟΣ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΣ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Πα-
λιγγενεσίαν — 1879.

ΤΑ ΕΡΩΤΙΚΑ — 1879.

IN MORTE DI COST. G. ZANNINI—Elegia, 1880.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΗΘΕΟΥΡΙΟΥ